

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. maj 2006 – Kommissionen mod Italien

(sag C-197/03)

»Traktatbrud – direktiv 69/335/EØF – artikel 10 og 12 – kapitaltilførselsafgifter – fællesskabsretlige principper om tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld«

1. *Fiskale bestemmelser – harmonisering af lovgivningerne – kapitaltilførselsafgifter [Rådets direktiv 69/335, art. 10 og art. 12, stk. 1, litra e)] (jf. præmis 35-39 og domskonkl.)*

2. *Fællesskabsret – direkte virkning – nationale afgifter uforenelige med fællesskabsretten – tilbagebetaling (jf. præmis 43-46 og domskonkl.)*

Angående

Traktatbrudssøgsmål – tilsidesættelse af artikel 10, litra c), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405) – national lov, hvorved der med tilbagevirkende kraft indføres et årligt, fast gebyr for registrering af andre dokumenter end selskabers stiftelsesdokumenter, og hvorved der for tilbagebetaling af det årlige gebyr for registrering af selskabers stiftelsesdokumenter fastsættes en diskriminerende og restriktiv ordning.

Konklusion

1)

Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser dels i henhold til artikel 10 og artikel 12, stk. 1, litra e), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, dels i henhold til de principper, som Domstolen har fastlagt om tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld, idet den med tilbagevirkende kraft har indført gebyrer, der ikke udgør afgifter, der har karakter af tilladte vederlag, når de registreringer i selskabsregistret, som de opkræves for, allerede har givet anledning til opkrævning af gebyrer, som de gebyrer, der er indført med tilbagevirkende kraft, antages at erstatte uden mulighed for tilbagebetaling til dem, der har erlagt dem, eller når disse gebyrer, der har tilbagevirkende kraft, vedrører år, hvor der ikke er foretaget nogen registrering, der kan berettige opkrævning heraf, og idet den har vedtaget bestemmelser, i hvilke der med hensyn til tilbagebetaling af en afgift, som ved dom afsagt af Domstolen er erklæret uforenelig med fællesskabsretten, eller hvis uforenelighed med fællesskabsretten følger af en sådan dom, fastsættes betingelser, der konkret vedrører den pågældende afgift, og som er mindre gunstige end dem, der uden sådanne betingelser ville have været gældende, for tilbagebetaling af den pågældende afgift.

2)

I øvrigt frifindes Den Italienske Republik.

3)

Den Italienske Republik betaler tre fjerdedele af sagens omkostninger. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler den resterende fjerdedel af sagens omkostninger.